

Az előfizetés ára:

egész évre 8 frt.
fél évre 4 frt.
negyed évre 2 frt.
Körjegyzőknek és néptanítóknak:
egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
Előfizetheti a kiadóhivatalban,
Valentin Károly könyvkereskedésében,
Traub B. és társánál
Böhm M. könyvtőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petit sor
1-szer 6 kr.
2-szer 5 kr.
3-szor 4 kr.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
Nyilttérben egy sor . . . 10 h.
Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovszki Király-utczában lévő hirdetések felvételi irodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Kár könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvtőnél Király-utca

ápril 26. 1884.

—é— Amaz ellenzéki nyilatkozatok közt, melyek az általános választásokat megelőzték, s melyek látható feladata a hangulat-csinálás, kétségtelenül a legmarkosabb s legjellemzőbb azon nyílt levél, melyet Somssich Pál, közléünk e nestora intézett csurgói választóihoz.

Mindazon gyűlés, ellenszenv, s az ellenséges indulatok összessége, melyet az egyesült ellenzék szónokai és ujságai részéről a kormánypárttal s ennek vezéreivel szemben megszoktunk, hatványozott alakban foglaltatik e nyílt levélben, melynek írója azontul még a legtelibb, legsütétebb vértü conservatívunk, sőt amily szenvedélyes temperamentuma, valóságos reactionariusnak bizonyítja magát. Előtte teljesen kárhözatos azon irány, melyet államunk közigazgatási, igazságszolgálati és közgazdasági fejlődése vett, kárhözatosak azon alapok, melyeken összes vívmányaink felépültek. Somssich a leggyanakodóbb szemmel tekint a polgári városi osztályra, s ezt a régi nemességgel birtokos osztálylyal állítja ellentétbe; azt vitatja, hogy a modern magyar állam törvényhozásának általános iránya csak az elsőnek kedvező, míg az utóbbi-

nak csak pusztulását expropriációját idézi elő. Ép e vezérszemponjtja folytán semmit sem talál, mi e két néposztály érdekei közt kiegyenlítő, az összhangot helyreállító lehetne — pedig egy igazi politikusnak épen a közvetítőt kell keresni az általa ellentétesnek ismert érdekek közt! — e helyett mereven felállítja a tőke és ingatlan birtok érdekei közti összeférhetlenséget, az elsőnek csonkítását ugyan nyíltan nem követeli, hanem annál hangosabban kívánja az ingatlan birtok s a birtokos osztály védelmét. A somogyi hangulatot ismerve, e beszédet már nem hangulat-csinálásnak, mert az megvan, hanem igazi korteskedésnek kell nevezniünk, s miután Somogyban az ily beszédet a tőke és földbirtok ellentétes érdekeitől igen könnyen át tudják fordítani közérthető alakba az antisemitizmus jelszavaival, kétségtelen, hogy az egyesült ellenzéknek Somssich nem megvetendő propagandát csinált ama vidéken, mely valószínűleg könnyen túl fogja magát tenni e levél azon pontján, mely pár általános szólammal valószínűleg a Somogyon túl levő világ megnyugtatása kedvéért, az antisemitizmust elítéli. . . .

Somssich vádjai — ott hol külön-

ben levelének antisemita izü része természetlen talajra talál, semmit sem fognak a kormánynak ártani; természetes folyamánai csak azon viszonyoknak, melyek elv, egyöntetűség tekintetében e pártnál uralkodnak. Somssich ur véletlenül ellensége a bosnyák politikának, s azért azt most is elítéli, holott ismeretes dolog, hogy pártjának egy jelentékeny része s különösen az aliorozott felsőházi érdekekben levőnek vallotta és vallja. Somssich ur becsmérli a rent-conversiót, azt állítja, hogy annak egyéb eredménye nincs, mint hogy adósságnak tőkéje megkészeződött. Pedig hát ez sem igaz, a való pedig az, hogy az egyharmaddal szaporodott adóssági tőke felmondhatlan s így soha sem kell visszafizetni, kamatunk terhe pedig évenként harmadfél-millióval esőkként a conversió folyán. Különbben a párton sokan vannak, kik a conversió e hasznát elismerik, bár nagy kérdés, hogy ebbeli meggyőződésüket legközelebb hangoztatni fogják-e a választók előtt is?

Somssich azt írja, hogy hajlott kora, gyöngyül egészsége miatt mandátumot többé nem vállalt. Értelmének nyilatkozását ugyan a pártállás

A „Pécs“ tárczája.

Egy pinczér a borralalókról.

Hihetetlenül hangzik, de mégis igaz: a Schaffhausen melletti Rajnaesssel szemközti levő „Schweizerhof“ szálló főpinczére, Albrecht J., egy röpiratot adott ki ily cím alatt: „Álláspontunk a borralalók kérdésében,“ a mely erőlyesen kell ki a borralaló ellen s annak megszüntetését sürgeti. — Ez az első munka, mely a kérdést practicus oldaláról veszi fel. Egy szakember rajzolja benne a viszonyokat, egész határozottsággal, de egy szersmind egész mérséklettel s mindenütt érvényre igyekszik juttatni ismereteit, tapasztalatait. Mellesleg mondva, a „Schweizerhof“ban a borralaló már mintegy 6 éve meg van szüntetve, mindenki teljes megelégedésére. A röpirat szerzője éles látású ember, van itélő képessége: az erkölcsi komolyság, melylyel tárgyat kezeli, a borralaló hivatit is tiszteltre kunszeríti iránta. A művecskéből kiéri az olvasó, hogy a pinczerek szellemi nyomora adta a tollat a kezébe, hogy a corruptió forrását, a borralalót támadja meg.

Többi közt kijelenti a szerző, hogy a borralaló már előre is megrontja a kezdetben a szakfoglalkozást, mert elzárja előre az utat, hogy a reális munka gyümölcse után öröm-

mel törekedjék; elfojtja benne az önérték nemesebb indulatait, mert megtanítja a lealacsonyító fogásokra, melyekkel szert tenni igyekszik a borralalókra s igen korán juttat oly pénzt a kezébe, a melyet ellenőrizni nem lehet. És melyik az az eszmény, a mely felé a fiatal ember törekszik? A szerző ezt következőleg rajzolja:

„Általános pinczérfogalmak szerint az a mintapinczér, a ki a vendégből a legelső pillanatra „kinézi,“ mennyi borralaló néz ki belőle s a ki még azzal az életrevalósággal is dicsekedhetik, hogy többet tud belőle kipeccézni, mint más; a ki érti, hogy és mikép kell az ugynevezett „semmitmondó“ vendéget „közlékenyenyő“ tenni s a zárt tárczájuakat, mikor már minden reményt fel kell adni, mikép tudja kellőképen „figyelmen kívül“ hagyni; a ki a legújabb férfidivatot egy fél esztendővel mindig megelőzi, mindig tudja palástolni, hogy ő pinczér, pénze soha sincs, adóssága mindig mentál több.“

Nagy közvetlenséggel, néha valóban szálnalmat keltő vonásokban vázolja szerző a pinczerek egymással való közlekedését s a pinczerek maguktartását a vendéglő egyéb személyzetéhez. Arra a végeredményre jut a röpirat írója, hogy a „szabad férfi méltósága szempontjából a pinczér nyomorult szerepet visz,“ hogy valódi collegialitás és nemes testületi szellem a pinczérnépél nem található;

hogy a pártatlan szemlélő alig fedezhet fel egyebet a pinczerek üzleti pályafutásában, csak alacsony célzatokat, melyeket napról-napra, sőt óráról-órára felidéznek, táplálnak; az igazságérzetet sértő, folyton megújuló egyenlőtlenlégek s az ezekből képződő alacsony gondolkozásmód minden képességtől megfosztja a pinczért, hogy számot tegyen a társadalomban.

De nemcsak a pinczerek, hanem maguk a vendéglősök is degradáltaknak a borralaló által, erkölcsileg is, társadalmilag is. A borralaló rossz szokása — írja Albrecht helyesen — a legtisztességesebb vendéglőt a tisztességtelen hirbe hozhatja. A pinczér és gazda a borralaló miatt már a dolog természeténél fogva ellenfelekké válnak s kiirthatlan bizalmatlanságot hint kettőjük közé. A pinczér jelenleg — eltekintve a különben is alig tekintetre méltatható csekély fizetéstől — alig kap egyebet a gazdától, mint magát az állomást s a borralaló szabadalmát. Erdeke a gazda érdekétől sokszorososan elüt, néha épen-séggel ellentétes.

A gazda bárkihez, a kik nála alkalmazást nyerne, nagyobb bizalmat tanusit, mint pinczéréhez, a kit nem ritkán kémekek által szemmel tartat egyéb cselésége részéről. A szerző abban a nézetben van, hogy a mai vendéglősök nagyobb része felismerte a borralalót elfogadókát is. Ő sincs megkimélve

érdeklődő olvasni e hirt az Akademia nagylelkűségéről. Ma már a tanítás minden ágában arra törekszünk, hogy a gyakorlat megelőzze az elméletet; régebben még a természetant is vegyített és eltanították egyedül a tankönyvből jobban mondva a tollbamocott füzetekből, ma meg a költés és irodalom tanításának is a józan ész szerint olvasmányok fejtetgetésén kell alapulnia. Így parancsolja valamennyi tanterv és „utasítás“ is. Most tehát válogass jámbor tanító tanítványaid számára „rendszeres olvasmányt,“ holott magad s csak a tankönyvön rágódol; ilyen körülmények között az Akademia ajándéka valóban becsesnek mondható; habár még jobban érezteti a szükségét mint sem azt kielégíteni. Tekintve, hogy városunk értelmes osztályában többen foglalkoznak a tudomány egyik másik ágával s így örömmel felhasználják az alkalmat, ha némely ritkább műhöz férhetnek, nem tartjuk fölöslegesnek az Akademia gyűjteményéből a nevezetesebb könyvek czimét főtárgyosan fölemlíteni. A legnagyobb szám a történelem köréből van. Ilyenek: Bethlen G. Kiadatlan politikai levelei. Curtius: A görögök története 6 kötet. Henszlmann: Szekesfehérvári ásatások. Helmar: Bonfinusnak jellemzése. Knauz: Kartan. Országos tanács története. Nádasdy F. Nádor Családi levelezése. Pesthy: Várispánságok. Eltűnt régi vármegyék 2 kötet. A szörényi bánság 3 kötet. II. Rákóczy F. levéltára 9 kötet. Rupp: Budapest és Magyarország helyrajzi története 1, illetőleg 3 kötet. A két Rákóczy Gy. Családi levelezése. II. Rákóczy F. önéletrajza. II. Rákóczy Gy. és az európai diplomácia. Szilágyi S.: Bethlen G. és a svéd diplomácia. Tököly J. levelezése. Magyarországgyűlési emlékek 8 kötet. Erdélyi országgyűlési emlékek 8 kötet. Anjou és Mátyás-országi diplomatiai emlékek 3, illetőleg 4 kötet. Török-magyarok történeti emlékek 10 kötet. Magyar történet. Tár 7—25 kötet. Verencias munkái 12 kötet. Tököly J. Naplói 5 kötet. Synonny: A renaissance Olaszországban 2 kötet. Taine: A jelenkori Franciaország alakulása. Thierry A. A római birodalom képe. Vámbéry; A magyarok eredete. stb. Irodalmi szakbeliek: Aristophanes vigjátékai fordította Arany J. 3 kötet. Laves: Goethe élete. Nyelvelmélet-tár 8 kötet. Régi magyar költők tára 4 kötet. Simonyi: Kötösztök 2 kötet stb. Más vegyes szakbeliek: Beöthy Leo: A társadalmi fejlődés kezdetei 2 kötet. Csanády: A must és bor. Euclidés elemei. Kalchbrenner: Magyarországi hátragyombainak képei 4 kötet. Koch: Dunai Trachit csoport. Laveye: Kormányformák. Mayr: A társadalmi élet törvényszerűsége

Maine-Sumner: A jog őskora. Soltész: A füvészet alapjai. Szinyeie: Hazai és külföldi folyóiratok tud. repertoriuma 2 kötet. stb. stb. Végre 5 kötet Nyelv és széptudományi 38 kötet Mennyiség természettudományi értekezések.

Ezenkívül még 5 osztályt állított össze az Akademia egyenként 60—100forint értékben és ezeket 20 és 30% -ra az 20, 25, és 30 frtért bocsátotta középiskolai tanárok rendelkezésére. Mind ez kétség kívül nem szorul dicsőretre!

Pécsét érdeklő vasuti ügyek.

Budapest, 1884. április 25.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara által a budapest-pécsi vasutnak Sz.-Lőrincztől Miholyác felé tervezett kiépítése ellen a kormányhoz intézett emlékirata a legalkalmasabb időben érkezett a közlekedésügyi miniszteriumhoz, a mennyiben éppen az alföldi vasutnak most már perfectnek tekinthető államosításával kapcsolatban a budapest-pécsi, mohács-pécsi és pécs-barcsi vasutak jövője is szóba hozott. Az ezen alkalommal nyilvánított vélemények — mint értesülünk — egyhangulag az említett vasutaknak államosítása mellett nyilatkoztak. A mi a budapest-pécsi vasutnak Szent-Lőrincztől való továbbépítését illeti, jelezhetem, hogy ebből semmi sem lesz. Az előmunkálati engedélyt kérték és meg is kapták, traiciroztak is; de ennél tovább nem mentek s nem is mennek. Ugyanis bizonyos jelek oda mutatnak, hogy a budapest-pécsi vasut engedélyesei és a magyar kormány közt e vasut megvétele iránt nem sokára tárgyalások inditattak meg. A vasúttársaság által kibocsájtott részvények és elsőbbségi kötvények ugyanis 5—6 millió frttal mulják felül a tényleges építési költséget s így a kormány sehogy sem találja az állam érdekeivel megegyeztetetnek, hogy e vasut majdnem az állam rovására építették tovább és pedig egy irányban, mely semmivel sem indokolható.

Ha a pécs-barcsi és a mohács-pécsi vasut is államosítatik, akkor — a mint azt tudomásunk szerint a pécsi kamara is kifejté — Budapestnek Broodall való dunántúli összeköttetése okserűen csak Sz.-Lőrincz, Pécs, Trinitás és Miholyácra át eszközölhető.*

* Ebben nem értünk egyet a cikkíróval, mert az összeköttetés legalább is oly czél szerűen eszközölhető Pécs-Miholyácra át is, mint Trinitástól kiindulva. Szerk.

Hogy pedig az említett vasutaknak államosítása a kormánynak komoly czélját képezi, kitűnik a következő körülményből is. A mohács-pécsi vasut igazgatósága a Mohácsra leegyet primitív indóház helyébe az állomás jelentőségének megfelelő diszes, impozans indóházat tervezett s a tervet jóváhagyás végett felterjesztette a miniszteriumhoz, mely azonban a tervet nem hagyta jóvá. 1889-ben ugyanis az állam e vasutal szemben beváltási és üzletátvételi jogát érvényesítheti s így a miniszterium e jogát érvényesíteni is szándékozván, nem is tehetett másképen, mint megtagadni az elébe terjesztett terv kivételét, a mi implicite azt jelenti, hogy annak idejében majd a magyar állam épít Mohácsra indóházat, s mely bizonyára sokkal olcsóbb lesz, mint az, melyet a vasutigazgatóság építene s melyet 1889-ben a mohács-pécsi vasut tulajdonosa: a dunagőzhajózási társaságtól kellene megváltani.

A Pécs-Baranyát érdeklő vasutak államosítása az alföld-fiumei vasutnak f. évi július hóban tényre váló államosításával veszi kezdetét. Utána minden valószínűség szerint a budapest-pécsi vasut megvétele, ezután pedig a pécs-barcsi és végül 1889. ápr. 23-án a mohács-pécsi vasut államosítása következik.

Ezen vasutak államosítása egyrészt a fiumei, másrészt pedig a boszniai forgalom érdekében eszközöltetik s az állam kezében egyesítettven ezen vasuti hálózat, teljes biztosíték van arra, hogy az állam által e vasut megváltásokba tett beruházás csakhamar teljesen gyümölcsöző tökéleketek lesz s e mellett kereskedelmünk, forgalmunk is e vasutak polypkariainak nyomásától is megszabadul.

(a+b).

A cigányok.

A törvényhatóságok és megyék már nem egy ízben próbáltak intézkedéseket tenni a vándorló oláh cigányok polgárosítása ügyében; de mivel e kísérletnek megfelelő siker nem koronázta, idő előtt abba hagyták a megkezdett munkát. A sajtó is nem egyszer szellettet a kérdéses dolgot, felsorolva mindazon hátrányokat, melyek a cigányok mai állapotából az államra és társadalomra hárulnak. De ennek sem lett mindez ideig semmi nyomósabb következménye.

Szólunk az egész sajtóhoz s ennek nyomán az összes illetékes hatóságokhoz. Felhívjuk figyelmüket még egyszer a cigányok állapotára és intézkedést kérünk arra nézve, hogy az erkölcselenséget nagy mértékben elősegítő

kor nem is lett volna rá szükség, hogy oly fajta gyűjtemények ujjonnan alapitassanak. Mert voltak-e már a 17. század óta minden nagyobb városban, székhelyeken kincstárak, mütermek, muzeumok, a melyekben a tisztelt közönség szemlélhesse, mi magasztos és szép, jót és hasznost vagy legalább értékest és különlegest teremtettek a korábbi nemzedékek? S ha a tisztelt közönség öröklött tulajdonságnál fogva nem is szokott tudomást venni azokról a kincsekről, melyek saját városában fel voltak halmozva, eljárás mégis utazni s mindenütt lelkiismeretesen beszalagálva a csarnokokat, termeket és gyűjteményeket. De csak igen ritka esetben vált valakinek a gyűjtemények látogatása hasznára; annál ritkábban, mert éppen a muzeumok oly elmélet terjesztését segítették elő, a mely a nyilvános müintézetek alapítójának czéljával ellentétben áll. A gyűjteményeknek az a hivatása, hogy művelőleg hassanak, hogy általánosítsák a szépérzékét s a szép után való törekvést; e helyett azonban a legszörösebb körökben azt a felfogást honosítsák meg, hogy a muzeumokban s a velők rokon nyilvános müintézetekben a művészet minden méltányos követelményének elég tetsékes, így a honpolgár ez intézetekkel körülbelül abban a viszonyban áll, mint az állandó hadserűeggel: adóforintjával hozzájárul a fegyveres erő fenntartásához, sőt egy-egy diszgyakorlatot is

megnéz, hanem aztán nem az ő dolga, hanem azé, hogy megvédje a hazát. Müdarabokat gyűjtök mindig voltak, de legtöbbször éppen csak a gyűjtésre fektették az egész súlyt. Mint mások az aranyakat, ugy halmoztak ök fel festmények, faragott köveket stb. ebben a felhalmozásban s abban a tudatban, hogy az az övek, találták gyönyörűségüket s csak némely hivatottak emelkedtek a szarka ösztön fölé s magasodtak fel annak művészi értelemben vett élvezetéhez, a mit gyűjtöttek.

A legrosszabbul pedig azok a művészi követelmények jártak, a melyek arra hivatják, hogy a mindennapi életet ékesítsék legkövetlenebbül. A nagyuri várakban, melyeket az utazó a várnagy oktató vezetése mellett bejár, megbámulta az ösök butorait, s házi berendezését, otthon pedig a lomtárba utasította vagy az ócskaárushoz küldte, a mi az ő dedapíróról rámaradt, becserélte ujjal, s az ő módú ezüstkészletet a „legujabb divat“ szerint átalakította. Mert hisz az ezüst mindig megtartja becserlékét s csengő pénzre mindig felváltható; gazdag, nehéz ezüst edény mindig a jómód mellett tanuskodik, a mely megbirja kamatvesztéséget s telnek még egyéb pompás berendezésre is. De olyanféle lom, kinek kellene!

Uri házaknál manapság ugyszólván első szükségletté vált, hogy lakásukat stylszerűen butorozzák be s csak örvendeni lehet, hogy

ez a törekvés mindinkább általánosossá lesz, mert a lakás kétségtelen utmutató arra, minő műveltségi fokon keresse a lakót a látogató. Az igazán szegény ember bátran mutathatja be akárkinek a lakását, ha rend, tisztaság található is csak benne egyéb semmi; ebben a rendben, tisztaságban lelkülete tükrözik vissza. A tehetőségnél többet keresünk, a gazdagnál még többet, de styl az első mindegyiknél. Pizián, Bembrandt festményt nem mindenki aggathat falaira, nem is szólva az aránylag még drágább ujkori mesterek műveiről: de szerényebb anyagi viszonyok is megengedik, hogy faragványos butorral, szőnyeggel és jómínőségű bronzlámpákkal lássuk el szobánkat. S az effélék alkalmasabbak is a mindennapi használatra, a szem minden pillanatban gyönyörűt lehet rajtok s megpihenhet látásukon.

Legyen minden lakás tulajdonosa önmaga legilletékebb bírálója saját berendezésének s ne sokat hallgasson az ugynevezett „tisztá styl“ szószólásra, a kikkel sohase lesz kész az ember. A művelt izlés sokkal biztosabban eltalálja lakásának berendezését, mint ha minden esetben a styl-gramatika szabályai után sopánkodik. Hercegek és milliomosok építész vagy decorateur által görög, vagy kínai szobát rendeztethetnek be maguknak, az első olasz, a második francia renaissance-stylben lehet tartva, mégis megfelel a műtész

bilincsei gátolták, de annál szabadabb röptü szónoki tehetsége, mely a fon-
tebb czimzett körülmény miatt dema-
gogiába csap ugyan — de azért erő-
sebb, hogysen ne remélhetők, hogy
Somssich ural meg a közélet terén
találkozni fogunk.

Adakozunk a városi sze- gényházra.

(sch.) Az állam, a társadalom anyagi s
erkölsi állapotának fokmérőjét minden idő-
ben a szegények kisebb vagy nagyobb száma
képezte; mert a tudatlanság terjedésével, az
erkölsi élet hanyatlásával s a munkától való
elfordulásával mindenkor fokozott arányban
terjed az elszegényedés, a nyomor és inség.

Kutatni e bontó s pusztító processust
felidézni okokat, ez alkalommal nagyon messze
elvezetne tárgyamtól; tény az, hogy a fen-
tebbi consequentiák megdönthetetlen igazságok,
s az emberiség történelméből számtalan pél-
dával bizonyítható, hogy oly államok, hol e
kórányagok mutatkoztak s tápot nyerve fej-
lődtek — végpusztulásnak is indultak.

Édes hazánk — hála az Istennek —
még nem jutott e sorsra — s bár népünk
ös erényei nem maradtak sértetlenek s a
minden téren évek óta észlelhető szükség-
szerü rohamos haladásból kifolyólag keletkez-
tek is oly állapotok s socialis kinövések,
melyek ellenővszerek alkalmazását kívána-
tossá, sőt szükségessé teszik: mégis örömmel
constatálhatók, hogy művelődünk, erkölsi éle-
tünk — a minden időben meglévő salaktól
eltekintve, általában javul, anyagilag pedig
emelkedünk, gyarapodunk; mert népünk nap-
ról-napra munkásabb lesz, a munkában leli
üdvé, boldogságát. Szerényeséget, előhaladást
s gyarapodást észlelhetünk a mezőgazdaság,
kereskedelem, ipar, tudomány és művészet
terén, mintha csak az állam minden egyes
polgára azon meggyőződéstől volna áthatva,
hogy az élet — munka.

S hogy ez így van, első sorban kormá-
nyunkat illeti az érdem, bár mennyire buzzák
is a vészharangot az ellenzéki táborban a
nemzet vagyoni s erkölsi bukása fölött.

De a mily örömdetes jelenség a nemzet
szorgos munkássága s magásra törő szellemi
haladása s ezzel karöltve járó anyagi s er-
kölsi gyarapodása, mégis semmivel sem
akadályozható meg az, hogy a társadalomnak
szegényei ne legyenek. Mióta a földön em-

berek élnek, mindig voltak vagyonosok s
szegények; még pedig szegények a szó tel-
jes értelmében, kik ugyanis nemcsak vagyon-
talanok, hanem az önfentartásra első sorban
szükséges tökélet: a munkaképességet vesztet-
ték el. E szegényeken, e számandó nyomorul-
takon segíteni a vagyonosok, a munkaképe-
sek legszebb feladata.

S önértettel mondhatom, ritka város, hol
a könyörület, a szükölködők iránti fogékony-
ság oly tevékeny kifejezést nyert volna, mint
épen Pécsen. Utalok a rendes évi közadako-
zásokra, a városi szegény-alapra, a nöegylet,
nőzárda, közintézetek tetemes adakozásaira s
minden egyes polgár jószívűségére, kiknek
ajtai elől számos szegényeink közül soha egy
sem távozott üres kézzel. Mindez mégis csepp
a tengerben, mert e segélyezésekben nincs
rendszer, mert csak időlegesek s gyakran
épen a méltatlan halászra el a valódi szegény
elől a jószívűek könyörömadományait.

A város köztörvényhatósági bizottsága
tehat — e bajon segítettő, lelkes polgár-
mesterünk indítványára, igen bölcsen egy
nagybuzzású szegényház felállítását hatá-
rozta el, mely szegényháznak feladata leend
a város munkaképtelen szegényeinek hajlékot
adni, állandó eltartásban részesíteni s így
szegényügyünket rendezve, a szegénytelen,
de másrészt kellemetlen, sőt gyakran ves-
zélyes koldulást megszüntetni. E cél nem-
csak szép és nemes, hanem üdvös is; mert
munkaképtelen szegényeink így el fognak he-
lyeztetni, a sok dologkerülő munkaképesek
pedig munkára szoríttatni, az idegeneket
ellenben el fogják toloncolni, hogy gondos-
kodjanak róluk saját illetőségök helyén ha-
sonló módon. Az amerikai felfogás fog tehát
érvényre jutni nálunk is, a hol ugyanis kol-
dus nincsen; mert a kinek ép keze, lába van,
az dolgozik, a ki pedig munkaképtelen, azt
szegényházban helyezik el.

Ez elv érvényesítése, illetve ily szegény-
ház létesítése azonban pénzbe kerül. Van
ugyan már némi alapteke: a város és nagys.
Pollák János kanonok alapítványai; de ez a
nagy cél elérhetésére még mind kevés. A
város köztörvényhatósága ennek folytán ke-
gyes adományok gyűjtését határozta el s a
város polgármestere e határozat végrehajtása
céljából már korábban föl hívást is intézett
a közönséghez, a szegény-intézeti választmány
elnöke, nagys. Laubheimer Ferencz, apát-ka-
nonok ur pedig a mult napokban küldte szét
a gyűjtő-iveket, valóban szívhez szóló, lelke-
sítő szavakkal. Minden utca külön-külön
ivtártónak osztatot ki s ez ivtartó urak sze-

mélyesen fogják tiszteletüket tenni az illető
ntcabeli lakosoknál s így átvinni az e nemes
célra szánt könyörömadományokat.

Mérsz vállaltat ily alapon szegényházat
teremtteni akarni! Igaz s meglehet ritka he-
lyen is vezetne célhoz; de nálunk, ismerve
a városi lakosság nemlelkűségét s a jóté-
konyság terén szerzett fényes érdemeit, egy
pillanattal sem kételkedünk, hogy a nemes
törekvést méltó siker ne koronázza. Ott fog
diszteni a város számos középületei közt ro-
vid idő múlva a szegényház is s minden
polgárunk — gazdag s szegény egyaránt
büszkén fog rámutatni azzal, hogy ezek
lelkésítését én is elősegítettem, filléremmel
én is járultam hozzá.

Teljes bizalommal hívjuk föl azért pol-
gárainkat az adakozásra e helyen is s zárjuk
sorainkat a polgármester urak és tárgyban
kiadott felhívásának szép szavaival:

„Vigyük tehetségünkhöz mért adomá-
nyainkat a szegényügy oltárára, hadd emelked-
jék ki alapjából városunk szegényháza, hoz-
zuk azt mielőbb tető alá s adjuk át a haj-
léktalanoknak, éhezőknek és fázóknak.”

„Oly cselekedet leend ez, mely Isten és
ember előtt kedves, mert általa nem egy
embertársunk leend a nyomor-, a kétségbe-
eséstől megmentve s a bűn ösvényéről el-
terelve.”

„Bármily csekély legyen is az adomány,
az hálás köszönettel fogadtatik s azért senkit
vissza ne tartson az adakozástól netán azon
körülmény, hogy sokat nem adhat.”

Az Akademia ajándéka.

A napokban érkezett meg a pécsi fő-
reáliskolához azon könyv-gyűjtemény másod-
szállítmánya, melyet az Akademia eddigi
összes kiadványából a magyar országi kö-
zépiskolák számára száz példányban össze-
állított. Egy-egy példány körülbelül 400
frt értékű, s ezt átengedte az Akademia ne-
vezett iskolának 50—50 frtért; a vallás
és közoktatásügyi miniszter úr
pedig ezen összegnek is felét kifizette; így
jutott a pécsi főreáliskola egy nagy értékű
könyvgyűjteményhez 25, mond huszonöt fo-
rint és a szállítási díjért! A ki tudja mit
tesz a szellemi téren haladni akarni és
nélkülözni az eszközöket, nem fog
csodálkozni a vidéki középiskolai tanárság elé-
gedetlenségén és másfelől azon minduntalan föl-
merülő vádon, hogy a magyar vidéki tanárság ke-
veset vagy épen semmit sem dolgozik. Annál na-
gyobb örömmel fogja tehát az a kevés számú

megszegényítő sócnáktól, mikor alárendeltjei
a borralóra vadásznak.

A röpirat végén a szerző azokkal az
ellenvetésekkel foglalkozik s czáfoglalja azokat
melyeket különböző szempontokból fel szok-
tak hozni a borralvól megszűntetésének le-
hetősége ellen. „Tekintettel kell lennünk a
vendégekre.” mondják sokan a vendéglősök
közül, a kik a borralvól csak nagyon kel-
letlenül nélkülöznek, s aztán: „Egyáltalán
képzeltethető-e, hogy a mostani pinczér-elemek-
kel a fizetés módjára nézve reformot lehetne
létre hozni? „Azok, a kik borralvókat ad-
nak, három főcsoportba osztatók: vannak
olyanok, a kik a borralvóval bizonyos hatá-
rozott anyagi előnyt akarnak elérni — ezek
az emberek már maga a vendéglős részéről
sem érdemelnek tekintetet, mert azok előnye
legtöbbszörre a vendéglős, vagy legalább a
többi vendégek hátrányával jár; továbbá van-
nak olyanok, a kik a borralvóval becsu-
gyuknak kívánnak hizelegni s a pinczér
előtt, vagy épen fölött bizonyos előkelőséget
fitogtatni; végre olyanok s ez a tulajdonomán
legnagyobb rész — a kik az általános szo-
kásnak hódolva, gyakran egyenesen kelletle-
nül adnak borralvókat. És az egész harmadik
csoport az e fajta adó megszűnését jöte-
mény gyanánt venné s minden reformáló
vendéglőshöz jó indulattal közelednek. S a
mi a második csoportot, az előkelősöket

illeti, a szerző egészen hitelt érdemlőleg azt
mondja, hogy tapasztalatai az bizonyítják,
hogy „végre is senki se szerelmes olyan
nagyon a borralvól osztogatásba, mint a
hogy azt mutatni akarja. Egyetlenegy eset-
ben sem tapasztaltam, hogy valaki, a kitől
a borralvól köszönettel el nem fogadtatott,
ez által magát sértve érezte volna, sohasem
hallottam a „nincs borralvól-rendszer“ ellen
egy panasz könyvet sem, de annál több
kifejezést a helyeslésnek. És ez intézkedés jóvá-
hagyásának. És csakugyan nagy ostobaság volna
s az erkölcs érzék sajnálatos hiánya mellett ta-
nuskodniék, ha valaki azt venné rossz néven, hogy
embertársában több a becsületérzés és önbecsü-
lés, mint a mennyit róla feltételeztek. Minden
nemesebb gondolkodóú ember inkább örö-
mel kell, hogy eltöltsön az ily észlelet.

Hogy a pinczérök számos körében olyan
a gondolkodás, mely a reform iránt nem igen
tausit fogékonyt, kénytelen a szerző el-
ismerni, de tagadja, hogy e körök annyira
tulnyomók volnaik, hogy a kisebbség, mely
helyzete méltatlan voltát világosan érzi, de
mely folyton növekszik, jó akarattal semmit
se bírna az ügyön lendíteni. Hanem a pin-
czérkedők e részét, mint a szerző mondja,
az erélyes lépésektől annak megfontolása
tartja vissza, hogy a mai vendéglősnél nem
lehet igazságosságra számítani s ezért lehe-
tetlen a borralvól megszűntetése.

Ez a tartózkodás a szerző szerint semmi
jogosultsággal nem bír. A borralvól meg-
szűntetése után a maga érdeke fogja a ven-
déglistoda kényszeríteni, hogy minden pin-
czért képessége szerint javadalmazzon. Nem
fogná ezental úgy mint eddig, a karmelyik
jöttmentet, a kinek tetszetős modora az egye-
dül ajánlólevél, felfogadni, hanem előbb ala-
posan meggyőződést szerez, vajjon a jelentkező
a fizetést meg is érdemli-e. S ha aztán ily
vizsgálódás eredményét megnyerte, nem fog
rajta minden csekélységért tudadni akarni, a
mint ez most napirenden van. Ekkép a pin-
czérség a most annyira hiányzó állandóságra
tehetne szert, a vendéglősök hű és ragasz-
kodó személyzetet nyújtana, a selejtes elemek
pedig önmaguktól szétfoszlanának. Már kez-
dettől fogva nagyobb gondossággal járnának
el. A tanuló felvétele körül többre becsülte-
nék a solid művészet mint a csinos külső s
mindinkább tűnnék a mostani felületesség.
Derék szülők akkor, ha gyermekeiknek a
vendéglősök tiszteletre méltó lelet nyuj-
tana, nem idegenkednének attól, hogy fiaik
pinczérkékké legyenek s így a pinczérök sorai
alaplujban jobb elemekkel gyarapodnának.

Stylszerü butorzat.

Ha a nyilvánosságnak kitárt gyűjtemé-
nyek egymagukban képesek volnaik a mű-
értelmet és stylszerü izlést épen tartani, ak-

csapatos vándorlásait akadályozzák meg, kössék őket helyhez, kezökbe munkát adjanak, hogy hasznos polgáiraivá válhassanak a hazának.

Tudjuk, nagyon jól tudjuk, hogy a miket most elmondottunk, nagyon sok akadályokba ütköznek, legalább látszólag. Nem akarunk az elméletek messze vezető utjain eltervelyedni, sem száraz okoskodók legtöbbször semmit mondó frázisaiban elmerülni, mi csupán a lehetőség kategóriáit akarjuk szoros figyelmünk tárgyává tenni.

A nép, mely képtelen a munkára, nélkülözi a megélhetésnek szükséges feltételét, bizonyosan el fog pusztulni.

Az ember ösztönében már benne rejlik az, hogy a mit magának megszerezhet, másnak nem szívesen enged oda, csak azért, hogy ama valakiben a nyomoru életet néhány pillanattal még tovább tengethesse. Ezek után föltehetjük azt a kérdést: olyan-e a cigány nép, hogy a nélkülözni mindazon szükségességeket, melyek az élet fenntartásához, a megélhetés lehetőségénél elkerülhetetlenek? Mi azt mondjuk, hogy meg van bennök mindama tulajdon, mely őket használható emberré tudná alakítani, csakhogy bizonyos jóakaratu szigorúság leane szükséges, mely őket a munkára szorítani tudná. A mely nép dolgozni tud, az nem veszt el, az meg tud élni; a mi hibának volt eddig is, hogy a cigányokat saját zsirunkon élőködni hagytuk.

Jutott hely a csángók számára, juttassunk azt e bolygó csoportnak is, mely faluról-falura vándorolva munka nélkül, a szükség által kényszerítve van arra, hogy ne igaz uton tartsa fenn magát. Ha egymás közt lesznek, meg fognak javulni, hisz bajos ott lópnai, a hol a gazda zsvány. Ily körülmények között, tekintve azt, hogy vándorolni nekik már többé nem volna szabad, az égető szükség, talán a nyomoru kényszerítene őket arra, hogy valamely foglalkozzanak, hogy kenyerüket megkereshessék.

Ez az első feltétele annak, a mi rájuk nézve alkalmazandó volna.

Ők élnek, hogyan? Azt mindenki tudja. A hol lehet, lópnak; már pedig ezt a cigányok ritka helyen tartják lehetetlennek. Miért tűri meg tehát az állam azt, hogy egy elzüllött, erkölctelenséget szító csapat vándoroljon fel s alá hazánkban, oly csapat, a melynek kiváló fenntartási eszköze a lopás? Fizetnek-e adót, adnak-e katonát az államnak? Nem!

Ha tehát semmit nem tesznek, semmit nem adnak, miért tűrjük őket magunk között? Talán szeretjük a nyomorultakat? — Alig hiszem.

fogalmainak annyiban, a mennyiben az a szoba mutogatásra van szánva. De a kinek a házban nincs több tere, mint a mennyire szüksége van, arra lesz főtekintettel, hogy minden butor darab megfeleljen rendeltetésének, hogy egyes diszdarabok ne heverjenek vásári portéka mellett; találja meg minden tárgy az ő megillető helyét, legyen összhang a színekben: akkor lesz a szobának styl-je is, ha mindjárt különböző színek gyártmányai s különböző éghajlatok készítményei találkoznak is egymással. Jussom eszünkbe, hogy hiába való fáradság, a melyre mostanában oly sokan vetik magukat, hogy a világ minden nyelvét tökéletesen, az idegen kiejtést kerülve beszéljék. Azt hisszük, hogy a legujabb párisi divat szerint vagyunk öltözve, pedig a gyakorlott szem észreveszi a kabát szabásán vagy a viseletmódján a különböző nemzetiségeket. Egyén minden ember, érvényesítse magát minden irányu intézkedésében. Ez uton elmarad, a ki nem haladhat, de felszínre jut az érték, melyet mindenki magának szerzett s nem másoktól kölcsönzött. A lakásban pedig leginkább látható az egyén; tisztelettel veszzük körül a háziasszonyt, a ki gondos-ságot tanusít a ház bensejében s bizonyosak lehetünk, hogy családi köre is époly zavartalan, mint a jó összhang butorai között.

Egyes vármegyék már nyultak némi rendszabályhoz, de ez is csak annyiból állott, hogy egy helyen 24 óránál tovább nem tanyázhattak. Evvel is elértek valamit az igaz, legalább annyit, hogy egy falut csak egy napon keresztül fenyegettek tolvajlásaikkal. — Akkor felszedték sátorfáikat s tovább vonultak, folytatandók ezt a szép mesterséget.

Az alkalom teszi a tolvajt, a yeseség szerzi a bünt. A cigányokról beszélve, mind a két feltevést alkalmazzuk veljük.

Nap napon semmit nem mivelve, csoda-e ha azon gondolatra jönnek: a lopás a legjobban fizető muaka. Ezt tűrni tovább nem lehet. Hozzanak törvényt, melylyel polgáorsítva legyenek, s melylyel lehessen őket polgári kötelességek teljesítésére szorítani. Európában Magyar- és Oláhországok azok azok, hol elme üzelmek folytathatók, a külföld nem ismeri az ilyen keleti állapotokat.

De kérjünk más oldalról: tűrheti-e egy öntudatos nemzet, hogy saját testén ilyen nyomoru férgek rágódjanak. Mi azt hisszük, hogy nem tűri.

Ennyire jutván, bátran kimondhatjuk a tárgy felett véleményünket. Vagy hasznosak ők, vagy pedig károsak s mivel az első föltevés nem, de a második annál is inkább igazolva van, vagy pusztítsuk ki ez országból őket, vagy pedig neveljük belőlük munkás embereket, jóakaratu polgárokat. Mi ez utóbbi vélemény érvényesítését tűzzük ki célul, hozzá téve még azt, hogy a magyar nemzetnek szüksége van arra, hogy nemzetisége nagyobb számarányban szaporodjék, az előbbiekhez tehát még azt is hozzá csatoljuk, hogy igenis neveljük őket első sorban magyar polgárokká.

Es, ha ez az eszme teljesebbé megyen, akkor nyerni fog vele a társadalom, az állam és mindenekfelett a cigány nép, melyet százas satnyaságából új létre serkentünk.

H i r e k.

Báró Fehérváry Gizella és báró Gerliczy Ferenc esküvői ünnepélye alkalmával a következő értesítést bocsátotta ki a két család: „Komlós-keresztési báró Fejérváry Géza, cs. és kir. valóságos belső titkos tanácsos és kamarás, altábornagy, magyar királyi honvédelmi államtitkár, és neje, üszöghi és mosgói Biederman Sarolta, örömmel jelentik leányuknak, Gizellának, méltóságos aranyi és szentgerlistyei báró Gerliczy Bódog ur és nejének, gőncz-ruszkai gróf Kornis Louiza, csillagkereszteshölgynek, Ferencz fiukkal, Budapestben, 1884-ik évi április hó 27-én történendő házassági egybekelését. Aranyi és szentgerlistyei báró Gerliczy Bódog, cs. és kir. kamarás, és neje, gőncz-ruszkai gróf Kornis Louiza, csillagkereszteshölgy, örömmel jelentik Ferencz fiuknak, nagyméltóságos komlós-keresztési báró Fejérváry Géza cs. és kir. valóságos belső titkos tanácsos és kamarás, altábornagy, magyar királyi honvédelmi államtitkár ur, és nejének, üszöghi és mosgói Biedermann Saroltának, Gizella leányukkal Budapestben, 1884. évi, április hó 27-én történendő házassági egybekelését. Az ünnepély nagy fénytel ment vége Budapestben az egyetem-i templomban. — Dulánszky püspökünk kötötte egybe a boldog párt. Az ünnepély fényét a számos család tagokon kívül a kormánykörök és a magyar arisztokratia képviselő egyaránt emelték. Eskető után a E u r ó p a s z á l l o d á b a hajtottak dinerre. E kedélyes mulatság után azonnal a boldog örömpár Szegedre, mint állandó lakhelyükre utazott

Bubreg Ferencz mohácsi városbíró dekorálása. 1884. április 20-án összehívott képviselő-gyűlésen lett Mohács városbírája „a közszolgálat terén kifejtett sikeres működése által szerzett érdemei elismerésül“ ő felsége által legkegyelmesebben adományozott arany érdemkereszttel dekorálva. A városház nagy-termet ez alkalommal a majdnem teljes szám-

mal megjelent képviselőkön kívül a város társadalmanak minden rétegét képviselő község zsufolóság betöltötte. A megye főspánja hirtelen megbetegedés folytán személyesen el nem jöhettvén, képviselőletlen kevsessel d. e. 10 óra után a mohácsi járás szolgabírája, Sey Lajos jelent meg a gyűlésen. Elfoglalván az elnöki széket, a jelenvolutakhoz intézett rövid és magvas beszédben utalt arra, hogy a közszolgálat terén működő egyének közül vajmi ritkán sikerül valamelyiknek ugy polgártársai elismerését, mint főlebbvalóinak megelégedését kiérdemelni, még ritkábban jutalomban részesülni. És ha mégis találkozik olyan, kinek mindez osztályrészül jut, ugy ezt csak részrehajlatlan igazságszeretlet s a közös munkálásban való lankada lan buzgótság és kitartás által érthette el. Örömmel jelenti ki, hogy ezt Bubreg Ferencz bírónak sikerült elérni. Egy részről a folyó élejen a város polgárai osztatlan bizalmuk tanusították irányában, midőn újabban egyhangulag bíróvá választották, másrészt főlebbvalói elismerésüket, működésével való megelégedésüket fejezték ki, midőn a közszolgálat terén szerzett érdemei megjutalmazása céljából kitüntetését hozták javaslatba ő felségénél. Midőn tehát a jutalmul, kitüntetésül legkegyelmesebben adományozott arany érdemkeresztet ezennel átadja a bírónak, kívánja, hogy azt még soká viselhesse. Az e beszédre felhangzott zajos éljenek csillapultával az ünnepelt bíró emelt szót és a legnagyobb meghatottság hangján közönte meg első sorban ő felsége magán kegyelmét, aztán a küldöttség és jelenlevők jóakaratu ováczióját. A bíró szavait is lelkes és zajos éljenek követték, melyek lecsendesülvén, Deutsch Lipót képviselő azon indítványt tette, hogy a képviselőtestület fejecze ki jegyzőkönyvileg örömet a felett, hogy a város bírája ő felsége által az arany érdemkereszttel kitüntettetett; mely indítvány közhelyesssal találkozávan a egyhangulag elfogadtatván, ezen ünnepélyes aktn befejeztetett és a község a bírót zajosan éltetve távozott.

A belvárosi templom kifestése a szentélylyel befejeztetett s így már most módunkban áll háborítlanul gyönyörködni a „fényesen sikerült festésben,“ mint a hogy azt egyik, elég nagyhangu műbiralónk — ő tudja miért — annak idején elnevezni jónak találta. A szentély csekély terjedelmű térsége s elég komor világtitása nagyobb szabásu compositió kivételére nem igen alkalmas s e körülményt a festő igen helyesen számba is vette, a mikor csak három medaillonra: hit, remény és szeretet allegoriáira szoritkozott, mely kellemes egyszerűséget azonban a kissé megerthelt dekoratív-festés némileg zavar. A compositiót tekintve, az allegoriák nem igen mutatnak újabb felgátsást eszményítést s ha nem volnának a hit, remény és szeretet szokásos jelvényeivel kellőleg felszerelve, bizony akármilyen másnak is lehetne őket tartani. A főalakok felhőkön ülő angyalok, melyek leginkább csak az elég könnyű s a szemlélőre kellemes benyomással bíró — bár kissé nagyon is negédes felgátsással alkalmazott draperiák élénk színeiben különböznek egymástól; máskülönben kifejezésük, tartásuk — erőten, feszes, mint főkép azok a szörnyű nagy, fölfelé mereven kiterjesztett s tökéletesen felesleges szárnyak, a kezek tartása s hosszúra nyújtott lábaik okoznak. A staffageul ugyesen elhelyezett két-két kisebb angyal jelvényekkel: evangéliumkönyv, horgony, koszoru; égő sziv, rózsák — a főalakok előnyére vannak. A főalakok közül a hit allegoriája ki-nyújtott jobb kezében örök mécsét tart, balkezevel pedig keresztet szorit melléhez; a remény ellenben jobb kezét szoritja koblére, s balkezt nyújtja ki, egy kissé túl vastag virágzó ággal; a szeretet végre nagyobb változatosság kedvéért mind a két kezét szoritja szívére. De mindettől eltekintve, örömmel ismerjük, hogy az egész munka, természetesen csak a szentély festését érte — gondolal, ügyességgel készült s a nézőre általában kellemes megnyugtató hatást gyakorol s így igazolva van ama meggyőző dé-

sünek, melynek annak idején jóakaró kritikánkbán kifejezést adtunk, hogy G. tehetséges fiatal ember s csak gyakorlatlansága s nem mindenben tőle függő körülmények okozták a nagykupa teljes festészeti fiascóját, minek rajzolás s festészeti hibái most még inkább szembe tűnnek, mint előbb. Óhajtuk azért mi is, úgy az ügy, mint a fiatal festész érdekében, hogy a mesetbeli csoportkép alakjai csakugyan alaposan kijavíttassanak s ha nem is lehetnek már egészen a szentély alakjaihoz hasonlóak, mégis némiképp élvezhető alakot öltsenek.

Vadnay Andor o. gy. képviselő Baranya vármegye ellen intézett támadását a következőkben vonta vissza a képviselőház ápril 25. ülésén. — Deutsch Lipót mohácsi járási képviselő (pénteki) beszédére vonatkozólag előadja, hogy távol áll tőle, hogy Baranya vármegye tisztí karának önzertes és tisztességes részét érinteni akarta volna, midőn azt állítja, hogy a nevezett megyében közigazgatási korrupció uralkodik. Magában értendő, hogy állítása bélyegét csakis azok viseljék, a kiknek tudtával, elnézésével történt és fog történni a mint látszik, ezután is a hegyháti járás polgárainak jogtalan zaklatása és kifosztogatása. Épen azért megfoghatatlan, hogy Deutsch Lipót, mint Baranya vármegye közigazgatásának egyik tagja általában nemcsak önmagát, de az egész megyei tisztikart megbántottnak tartja. (Igazva van!) Deutsch Lipót ezek után arra kéri, hogy a belügyminiszternek azt a ráfogását, mintha szóla a megye egész tisztí karát korrumpálnak mondogatta volna, magyarázatul el ne fogadja, Baranyamegye lakosainak és hivatalnokainak pedig figyelmükbe ajánlja azon egyszerű közmondást, hogy „a kinek nem inge, ne vegye magára.” Mi pedig azt a közmondást ajánljuk a képviselőnek: „Okos ember előbb meggondolja mit és aztán beszéli.” —

Rózsakiállítás. Örömlőnkre szolgál olvasóinkat értesíthetni, hogy a múlt évben oly jól sikerült rózsakiállítás az idén ismételtetni fog Novotarszky A. kertész úr helyiségeiben. Több pécsi rózsatermesztő ugyanis a kiállításban való részvételt határozottan megígérte s a kiállítási időtartamot két napban határozták meg; a kiállítási időről a közönség a megnyitás előtt nyolcz nappal fog értesíttetni. A kiállításban mindenki részt vehet, de csak nevekkel ellátott rózsákkal. A részt venni kívánók sziveskedjenek abbéli szándékukról Novotarszky urat mielőbb értesíteni, hogy részükre a kellő helyről gondoskodni lehessen.

Állami ipariskola Pécsen. Városunk polgármestere, Aidinger János ur néhány nappal ezelőtt Budapestben lévén, Trefort közköztudott miniszter és Szász Károly miniszteri tanácsos előtt a pécsi kereskedelmi és ipartársulat által létesített iparostanoncz-tanfolyamnak rendes állami ipariskolává leendő átalakítása érdekében tett előterjesztést. A miniszter ur polgármesterünk kérelmére igen biztató nyilatkozatokat tett s többek közt bizonytalan helyeselt azon propositiót, mely szerint ezen állami ipariskola az elméleti oktatást illetőleg a pécsi kir. főreáltanodával hozatnék kapcsolatba. Ezen iskola létesítésére alapos kilátás van. Az orsz. iparfelügyelő már is megkereste a várost s illetve a kereskedelmi és ipartársulatot némely itteni általános iparviszonyok, a mostani iparostanfolyam s egyéb állami ipariskola létesítésével összefüggő körülmények ismertetése végett.

Májális. „Baranyamegyei Hadastyán segélyező-egylet” saját alapja javára, az üszöghi erdőben, 1884. évi május 4-én (vasárnap) az 52. gyalogezred katonazenekarának közreműködése mellett, táncszertélyei egybekötött májális rendez. Belépti díj: személyenként 30 kr., katonáknak 20 kr., gyermekeknek 10 kr. Belépti jegyek 1884. évi ápril 27-től május 4-ik napjáig kaphatók: Alt és Böhm araknál (Király-utca), Tiglman Alajos urnál a „Magyar Királyhoz” címzett vendéglő áttelében), Gebauer és Gyimóthy uraknál (budai külváros) és az egyleti pénz-

tárnok, Posselt Reinhold urnál, az irlalmasok épületében. A közökocsi a Széchenyi-térről minden időben közlekednek személyenként 20 krral. Kedvezőtlen idő esetében a z ünnepély május 11-én tartatik meg.

A pécsi szépek figyelmébe. Ellinger budapesti fényképész az 1885. évi országos kiállításXXI. csoportjában a magyarországi női szépségek albumát akarja Makart-alaku mellképekben kiállítani. Czélja kivételére a nála eszközölt fényképeket használja fel, kiegészítve a vidéki (Budapestől, a fővárostól számítva) szépeink képeivel. Felhívja tehát Kárpátoktól Adriáig a szépnőket, hogy arcképeiket küldjék be, esetleg fényképeztessek le magokat, hogy így minél teljesebb legyen a gyűjtemény. Minden bök nélkül legyen mondva, hogy a pécsi szépek esetleges távollétükkel valóságos alfoszogatást idéznének elő az albumon, miért is siessenek a valóban diszes album fényét emelni képeikkel. —

Ismét hajó-összeütközés. E hó 20-án ismét hajó-összeütközés történt a Dunán, és pedig Mohácson. Ugyanis a Budapestről Mohács-ra jövő „Drau” személyszállító hajó este 11 és 12 óra közt a Rozenthal-féle tegleglyár áttelében álló „Cservenka” nevű gabonaszállító-hajónak oly erővel neki ment, hogy ez azonnal elsüllyedt és a rajtlevő 35.000 frt. értékű buza és zab is kárba veszett. Az összezúzott hajó, mely Lelwald nevű cservenkai lakos tulajdona, nagy értéket képvisel. Az összeütközés oka állítólag az volt, hogy a „Deák” nevű vontató-gőzös kikötvén, a „Cservenkát” szabályellenesen a víz sodrában hagyta, mihez még azon második szabályellenesség járult, hogy a „Cservenka” kormányosa nem függesztette ki a jelző lámpát. Egyébként a megindított vizsgálat a valódi okokat ki fogja deríteni.

Egy kis absurdum. A Párisból Mohácsra (a la Makótló Jeruzsálem) kerékpározó Igalic Szvetozár bőséges és famosus élményeit a „Szemle,” különben kitünő sportlap, a „Vadászati hírek” között közli. Ugyancsak bakot lőtt vele.

Schenk Hugó új áldozata. A két asszonygilkos kivégzése még egy áldozatot vett; egy ober-sank-veit háztulajdonos, köztisztviselő, harmincz éves ember ugyanis meglehetősen miatta. Kedden reggel a rudolfshimi piacra ment bevásárolni s kocsiján ülve, olvasta az az ép ama pillanatokban történő akasztás rémséges leírását. Ez a már régóta ideges embert teljesen megbolondította. Egyszerre azt képzelte, hogy ő Schenk Hugó és most rögtön ki fogják végezni. Kocsiját lovait ott hagyva, befutott egy ismerős házmasterhez, és ruhát kért tőle kölcsön, mert az övé lánggal ég. A megrémült házmaster valami régi katonamentort adott az örültnek, ki sebesen áttöltözött, aztán a kut alá szaladt és húzta a levetett ruhákra a vizet. Majd hóna alatt a nedves bugyrral, átszalag egy szemközti korcsmába, egyre kiabálva: „En vagyok a Schenk Hugó! Akasztanak föl. Hol van a Willenbacher?” A szegény bolondot hazaszállították a családjához.

A Ferencz csatorna-részvénytársulat f. hó 23-án tartotta évi közgyűlést Türr István tábornok elnökelete alatt. Az igazgatóság jelentése szerint az a kedvezőbb eredmény, mely a m. évben a Ferenczcsatorna megnyitása óta először, mintegy fordult pontot képezve, elértet, lefolyt évben fokozódott, daczára, hogy a forgalom nem a legkedvezőbb volt. A csatorna nyers bevétele a lefolyt évben 309,026 frt 37 kr. volt, melyből a kiadások levonása után 85,356 frt 40 1/2 kr. áll a közgyűlés rendelkezésére. Ez összeg, a közgyűlés határozatához képest a múlt évi pénztári felőrlésből 100,000 frtra kiegészítetvén, az elsőbbségi kötvények birtokosainak kiadásák, a szelvény többi értéke pedig az illetők javára könyveltessék. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, s a felmentvényt úgy az igazgatóságának, mint a felügyelő-bi-

zottságnak megadta. Ezután az igazgatóságba Szávost Alfonsot és Lewy Ferenczet s a felügyelőbizottságba dr. Suhajda Istvánt reudes és Kerekes Istvánt póttagul megválasztották.

Jégviharok. Zentán, mint a „Zombor és Vidéke” írja, e hó 21-én egy óráig tartó pusztító jégeső volt, mely hat centiméternyi jégréteggel fődte be a földet, a virulni készülő gyümölcsfákat pedig csupaszra verte s a vetésekben is nagy kárt tett. A mogorónyi jégek sok ablakot zuztak be. Ember, állat menekült a zuhogó jégzápor elől, a minőt ily kora tavaszi időben az a vidék még soha sem látott.

Választási mozgalom Zalamegyében. A zalaegerszegi kerületben pártkülönbség nélkül gr. Széchenyi Béla kérték fel követjelöltül, ki azonban sürgőnyileg lemondott. Így tehát újabb, csak május 2-án tartandó értekezleten határozhatnak. A keszthelyi küldöttség, melynek tagjai: dr. Lipp Vilmos gymnasiumi igazgató, Sós Mihály gymn. tanár, Reischl Vencel városbíró és Lénárd Ernő városi ügyész voltak — f. hó 15-én tiszteltelt Falk Miksa országgyűlési képviselőnél. A küldöttség nevében Lipp V. meleg szavak kíséretében adta át a hálafeliratot. Falk megköszönve a ragaszkodás és őszinte nyilvánulását, részletesen előadta az okokat, melyek a jelöltség elfogadásától visszatarjták. A Keszthelyen husvét vasárnap a képviselő kijelölése tárgyában tartott értekezlet határozott eredményre nem vezetett. Egy rész gróf Festetics Taszilótt, másik rész Unger Alajost kiáltotta ki jelöltjének. Egy küldöttség választotta ki a gróftól a jelöltség elfogadására felkéri. — A nagykanizsa kerület jelenlegi képviselője, Unger Alajos husvét hétfőn látogatta meg választóit. Az ellenzék lelkes óvatókkal fogadta. A fogatok diszes sora ment eléje a pályaudvarhoz. D. u. 4 órakor tartotta bucsubeszédét, köszönését fejezte ki a pártnak, mely már két ízben dadalra juttatá a függetlenségi párt ügyét. Helyeslél az ellenzék pártok egyesülését s őket a szentügy érdekében kitarásra buzdította. Este fél 7 óráig zenével tisztelték meg a bucsuzni jött képviselőt, mely után fényes lakoma következett. — A csáktornyai szabadelvű párt megbízásából Molnár Elek uradalmi ügyvéd vezetés alatt Budapestén képviselőjelölt érdekében járt küldöttség eredmény nélkül ért vissza. F. hó 15-én dr. Apáthy István Perlakon volt Kónyári Mihály szolgabírónál s vele a követjelöltség elfogadása tárgyában értekezett; végleges megállapodás még nem jött létre, mivel Kónyári Mihály a jelöltség elfogadása iránt megmondási időt kért s ez ideig határozott nyilatkozatot nem is adott s így a szabadelvű párt még jelölt nélkül van. — A csáktornyai mérsékelt ellenzék f. hó 17-én tartott értekezletet Ziegler Kálmán kir. közjegyzőnél, hová f. hó 16-án éjjel a gyorsvonattal megérkezett gróf Apponyi Albert. A levelezet Molnár István szoboticzai plébános, — a ki 4 évvel előbb a kerület képviselője volt, — kiáltozta ki követjelöltnek. — A alsó-lendvai kerület jelenlegi képviselője Veszter Imre a husvétünnep alkalmával választó kerületének nagy részét beutazá, hat helyen beszédet tartott, mindenütt rokonszenves fogadtatásban részesült. A mérsékelt ellenzék értekezése f. hó 17-én lesz Alsó-Lendván a kaszinó nagy termében, ugyanezkor fogja megállapítani a jelenlegi képviselő hivatalos beszámolásának napját is. A tápolczai kerületben Szalay Károly, a „Népjog” szerkesztője és Csigó Pál lettek fellépetve; az antisemita, ez habaréki programmal. — A letenyi kerületben a f. hó 5-én, Erdélyi Mihály pártelnök vezetése mellett tartott értekezlet egyhangulag a jelenlegi szabadelvű párti követet, Apáthy Istvánt kiáltozta ki jelöltül. — Legtöbb helyen a függetlenségi párt fusionált a habarékkal. Egy két igazán jónévű függetlenségi, mint Albnich József, Csertán Károly, Csertán László nyíltan kifejezték, hogy ők csak oly egységhez csatlakoznak, ki függetlenségi elveket vall.

Az első tajtékpipa. 1723-ban élt Pesten Kovács Károly cipész, kit az a tulajdonsága, hogy igen szép fufaragványokat készített, Andrassy gróf kedvenczévé tett. A gróf egyszerű törökországi küldetéséből fehér anyagot hozott, melyet igen könnyű fajsúlyának fogva adtak neki ajándékba. A cipésznek az az ötlete támadt, hogy miután az agyag likacsos jó volna pipának mert a nicotint abszorbeálja. Megkísérté a pipafaragást s magának is, a grófnak is csinált egy-egy pipát. De keze nem volt igen tisztá s a csirizből sok ragadt a pipára, ha azonban a csirizt letörölték, a pipa színe szép barna s fényes lett a lágyas fehér helyett. Kifényezte tehát az egész pipát s mikor dohányozni kezdett belőle, szivás közben látta milyen szép színűvé lesz az. Híre ment az új pipanyagnak s nemes embe-reink sokat hoztakat belőle gyártatván nyakra-ra a pipákat. 1830-ig a nagyrétkü árucikké ára és a behozatal drága volta miatt tajtékpipákból csak a nagyurak szíhattak s csak a mondott évben lett a tajtékpipa általános árucikké. Kovács Károly, első pipája a nemzeti muzeum-ban látható.

Beküldetett. A „Pester medic. Presse“ írja: A legközönségesebb köhögés veszedelmessé válhatik, tehát tanácsos a legkisebb s legjelentetlenebb hurutnál egy kellemes szert használni, mely az émszert nem akadályozza, az Egger-féle pastillák és célra kitűnőeknek bizonyultak, a mennyiben a köhögési ingert eltávolítják, előidézik a nyálka vetést és nem idéznek gyomorsavat. Egy eredeti doboz ára 25 kr., 60 krajczár.

Gyomorhaj ellen Egger fia gyógyszerkőgyárosnak sikerült kellemes ízű pastillákat készíteni, melyek émszert hiány, görvély, halványaság, ismétlődő főfájás s vese köbetegségek ellen igen meglepő jó hatással bírnak. Egy eredeti doboz utasítással együtt 30 kr. Városunkban raktáron következő gyógyszerész uraknál: Ödön Balás, Kovács M., Sipőcz I. és Irgalmas szerzeti gyógyszerháznál.

A budapesti értéktőzsde heti tudósítása.

Brandl Arnold bankházától Budapesten, 1884 április 24-én.

A tőzsde helyzete az elmúlt hét folyama alatt csak annyiban változott, hogy a hangulat, mely már előbb is ingadozó és kevésbé szilárd volt, most határozottan bégnyadt lett. Ezen sem orosz állam kölcsöne, sem azon körülmény nem volt képes változást előidézni, hogy a hitelintézet az ausztriai pénzügy-minisztertől 81 $\frac{1}{2}$ millió forint névértékű 5%-os osztrák papírjárdékat, 9450 forintnyi árfolyam mellett átvett.

Európa politikai helyzete az elmúlt héten kiválóan befolyásolta az értéktőzsdek hangulatát. Egyiptom helyzete mindinkább bonyolódik és a Gladstone miniszterium határozatlan és céltalan eljárásának Egyiptomban okvetlenül oda kellett vezetni, hogy a tőzsde minden biztonságát elveszítette. Az angol külügyi hivatal Londonba hívta az európai konferenciát, annak napirendjére tűzte Egyiptom pénzügyi helyzetének megbeszélését és készült egy javaslatot a konferenciának előterjeszteni, mely oda irányul, hogy az alkirálján 60 millió aranyfontintyi kölcsönt biztosít.

Dacára azon körülménynek, hogy ezen kölcsön csakis az európai bizottság által megállapított kárterítéseknek kifizetésére szolgáljon, a francia kormány mégis igen határozottan és erőlyesen ellenzi a tervet, mert attól tart, hogy Anglia csak azért vállal garantiát, hogy annál inkább jogosítva legyen Európa előtt Egyiptomot anektálni, vagy legalább a protokurátust gyakorolni. De a többi nagyhatalmaságok sem helyeslik a tervet föltétlenül, sőt Oroszország azon tervvel szándékozik a konferencián fellépni, hogy a porta bizasék meg katonai intervenciális útján a béke és rend helyreállításával Egyiptomban és Szudánban.

A tőzsde ezen alkudozásokban, javaslatokban és ellentérekben már egy angol-francia összekötőcs csiráit látja és arra is gondol, hogy azon esetre,

ha Gordon pasát Chartumban szerencsétlenség érné, ez Angliában valódi ostromot idézne elő a miniszterium ellen. A legnagyobb bizamatlansággal olvassa a híreket, melyek a kelet ruméliai helytartó kinevezésére vonatkoznak és Oroszország vonakodása Alekopa passz újbóli kinevezéséhez, ugyazint ennek esetleges következményei nagyon is megfontoltnak. Hogy rövidke legyünk: egy tekintet Európa politikai viszonyaira, az intézkedést bátoratlanná teszi. Jelen-téken eladásokat okoz és a contreminet csak arra indítja, hogy még erőlyesebben oda hasson, hogy az árfolyamok alacsonyabbra szorítsanak le.

Befektetési papírok nagy mennyiségben jöttek a piacra eladásra és árfolyamuk nagyobbrészt csökkent, csak a helyi értékek emelkedtek némileg.

A következő tábella mutatja az árfolyamokat úgy, a mint ezek április 17-én és április 23-án a hivatalos árfolyamlapban jegyezve voltak.

Árfolyam		
	április 17.	április 23.
6 $\frac{1}{2}$ %-os magy. aranyjárdék	121.90	122.10
4 " " " "	91.80	91.60
5 " " " " papírjárdék	88.50	88.35
Magyar sorsjegyek	115.50	116.—
4%-os tisztavölygi sorsjegy	115.75	116.55
Magyar földterherment kötv.	101.25	101.25
4%-os osztr. aranyjárdék	101.30	100.75
5 " " " " papír	95.25	95.25
Osztr. hitelrészvények	321.80	312.40
Magyar	320.50	320.—
leszámítolási részv.	86.75	87.25
Bpesti bankegyesületi részv.	105.—	105.50
I. magy. ált. biztosító	3130.—	3130.—
Foncidiere pesti " "	81.—	80.50
Pannonia viszon " "	965.—	865.—
I. budapesti gőzmalom	1230.—	1220.—
Erzsébet " "	239.—	236.—
Pannonia " "	1160.—	1130.—
Viktoria " "	432.—	418.—
Déli vasut " "	143.50	143.50
Államvasut " "	317.50	317.—
Pesti közúti vaspálya	578.50	575.—
Pesti hazai 1-ső takptr.	5000.—	5090.—
Ganz-féle " "	930.—	930.—
Drasche-féle " "	174.—	173.—
Schlick " "	281.—	278.—

Piacz.

Pécs 1884 ápril 28-án.

Az igen kedvező időjárás megtette jótkönyv hatását a vetésekre, és az ország minden részéből érkező hírek a tekintetben megegyeznek. E miatt az üzlet természetesen lanyha irányában megmaradt addig, a míg e hó 26 és 27-én a newyorki magasabb árfolyam gyors fordulatot idézett elő; az üzlet erősödött és az árak körülbelül 7-8 krral emelkedtek.

A leszállítások hetivásárainkra, a megkezdett mezőmunkalatozok miatt csekélyek, és az árú a helyi fogyasztásban nyer jó keletet.

Árak:

Buza minőség szerint	8.85—9.35-ig.
Rozs " "	7.20—7.40 "
Kétszeres " "	7.40—7.55 "
Árpa " "	7. —. "
Zab " "	6.70—6.90 "
Kukoricza " "	6.20—6.50 "

Irodalom.

Ujfalvy utazása Párisól-Samarkandig című nagyérdékű műből, mely a Révay testvér-ek kiadásában megjelenő világhírű utazások könyvtárának egyik legszebb, legvonzóbb részét képezi, ép most kaptuk az újabb 5 füzetet (9-14). Ujfalvny Bourdon Mária, e mű tulajdonképeni szerzője ki férjének farszató vállalatában kitartó, buzgó kísérője volt, a francia irónó szellemével oszlatja el az unalmat, mit esetleg az ilyen útleírások olvasása okozhatna. A mostani füzetekben a Samarkandban hosszabb időn keresztül tartott pihenés kellemei és a gondossan folytatott tanulmányok eredménye van leírva. Samarkand leírásában élénk esettel festett képét nyervek és nagy és szép városnak, mely utazóinkat annyira meglepte. És most elképzelhetjük, milyen lehetett a régi város, melynek multja felett Ujfalvnyé is abrandósan elmereng. . . a párisi nő, ki csak a jelennek él, a multtal felett töprenkedik . . . nos, már

ez is nem érdemesíti-e a munkát arra, hogy minden lapját figyelemmel olvassuk át? — A világtörténelem ó korának legnagyobb kiható vercég váltottak fel egymást, — a világ legnagyobb urai igyekeztek egymást megelőzni és egymás fölé kerekedni. — Ujfalvnyé művében ép az érdekes, hogy a száraz dolgok mulattató epizódokkal vannak tarkítva. Ó a legfarszatóbb napokon sem veszi el a jókedvét és ennek visszfénye besugározza sorait is. De azért a munka tudományos értéke nem csekélyebb. A mit Ázsia kulturviszonyairól tudni akarunk, azt itt mind megtudhatjuk és szinte jól esik, hogy a kietlen vidéken ily kellemes cicerónánk akadt. Lepésről lépésre gyűlik az érdekes, nagyszerű anyag és a hely színű felvett képek általánosan megérthetővé teszik a kissé homályosabb részleteket is. Mi e munka megszerzését ismétlem is melegen ajánljuk mindazoknak, kik az érdekes olvasmányoknak e fajtája iránt is érdeklődnek. — Nemcsak jó, de szép könyvet is kapnak és a mi fő — kevés pénzért, olcsó áron. Az egész műből még vagy 16 füzet van hátra, melyek ismert tésénél már talán olvasóink szemeslyesen győződhetnek meg róla, hogy mindenben igazat mondottunk. — Egy-egy füzet ára csak 30 kr. és minden hazai könyvkereskedés útján megszereshető.

Nagyszerű irodalmi vállalat indul meg f. é. május elsőjén a fővárosban. Olyan vállalat lesz ez mely páratlanul áll irodalmunkban. Egy nagy, illusztrált havi szeméről van ugyanis szó, melyet kiadó nagy anyagi áldozatokkal és a legkitűnőbb irodalmi és művészi erőkkkel indítanak meg. A szemle címe „Magyar Salon“ lesz és az első füzet, mely mármájus elsőjén megjelenik, a legkitűnőbbet fogja tartalmazni, a mit csak irodalmunk nyújthat. Mint tudósítónk értesül, Jókai (ki eredeti regényt kezd meg benne), Pulszky, Vámbéry, Szász Károly, gr. Zichy Jenő, Klapka tábornok, Mikszáth, Komócsy, Szemere s a többi legjobb nevű írónk és tudósaink csoportosulnak a szemle körül, mely különösen a külföldről importált tömördek szemléket van hivatva kiszorítani. És hogy ezekkel versenyezhesseken, a kiadó a lehető legolcsóbbra szabtaék a szemle árát. A 7 ivre terjedő, 25-30 eredeti illusztrációval diszített vaszkó kötetnek, — mely minden szalon asztalnak díszére válik, — ára ugyanis csak 60 kr. lesz. Előfizetési ára egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 75 kr. Az előfizetési pénzek a „Magyar Salon“ kiadó hivatalához (Budapest VIII., Kerepesi-út 13 sz.) küldendők. — Megjelenésük bővebben fogjuk méltatni e valóban nagyszerű vállalatot, melyet addig is melegen ajánljuk szives olvasóinknak előfizetésre.

Felölös szerkesztő és kiadótlajdonos

Fekete Mihály.

Egalizir-esztergpad

legujabb szerkezettel mindig a raktáron
Reitbauer F. gépgyára
Bécs, II. Nordbahnstrasse 5.
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

E rovatban minden szó beiktatás a 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnék külön lakoziméval is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokról is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Mária utcában 31-ik számú ház új minőségben szabad kézből naponta eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban. 534

Szigeti országoton 26-ik számú ház szabad kézből eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban.

Vas asztalok és vas székek szabadkézből eladandók. Bővebbet a kiadóhivatalban. 652

Egy öt év óta játszott jó karban levő gordonka 15 frtért eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Egy lakás három szoba s konyhából mellékhelyiségekkel azonnal igen olcsón bérebevehető. A kiadó ad értesítést. 665

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy haszonjérbe vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

Arverési hirdetemény.

A pécsváradai szolgabírótság részéről ezennel közhírre vétetik, hogy Stefan Péter geresdi lakosnál, megyei gyám-pénztár többrendbeli követelésére lefoglalt, 1653 frt 24 kr-ra becsült 2 tehén, 2 db. tinó, 2 db. borju, 4 db. birka, továbbá borok, hordók, gabona és ágyneműek valamint házi butorokból álló ingóságok **f. évi május hó 12-én** reggeli 9 órakor Geresden Stefan Péter lakásán megtartandó nyilvános árverésen, készpénz fizetés mellett, esetleg becsáron alul is eladatni fognak.

Pécsvárad 1884. ápril 26-án.

Kiss
szolgabíró.

676

Első magyar nemzetközi szabadalmi iroda

Budapest, Kigyó-utca I. szám.

A világnak ezen legolcsóbb szabadalmi irodája elvállalja szabadalmak kieszközölését a föld bármely államában, kezesé- get vállal ugy a bel- mint a külföldi szabadalmaknak gyors és pontos kézhezjuttatásáért, elvállalja továbbá szabadalmak- nak és esetleg még nem szabadalmazott találmányok a bel- és külföldön való értékesítését, védjegyek kieszközölését, kiállítók képviselőjét az 1885. országos kiállításon.

Ajánlja továbbá Remington-féle amerikai író-gépeit, az újkornak ezen legbámulatosabb találmányát; a rajta eszközölt írás bármely nyomtatvánnyal versenyez; a munkát a rendes írásnál négyszerte rövidebb idő alatt végzi. Egy teljesen felsze- relt író-gép ára 285 forint.

Távíratí czim: Szabadalmi Iroda Budapest.

Berlin. — Hoff János csász. kir. udvari malátakészítmények gyárosa Bécsben. — Szt.-Pétervár.

Hoff János-féle
malátakivonat egészségi sör.

Az általános elgyengülés, mell- és gyomorhajók, sorvadás, vérszegénység s az altesti szervek működése ellen. A legjobbnak bizonyult erősítő szer utúlőknek mindennemű betegségek után. Ára palackonként 60 kr.

Hoff János-féle
malátakivonat melliczukorkák.

Felülmulhatlan a köhögés és elnyákosodás ellen. A számtalan hamisítások végett kék csomagolására és a valódi malátakivonat czukorkák védjegyére (a feltaláló arczképe) kell főleg ügyelni. Kék csomagokban 60, 30, 15 és 10 krral.

A gyógyanyag és az egészséget előmozdító készülékek beföldi egészségügyi kiállításának London 1881. érdem oklevele.

A l á i r á s o k.

Ő felsége Viktoria angol királyné. — Királyi felsége az edinburgi herceg. — Spenzer a kiállítás elnöke. — John Erie Erichsen, a bizottság elnöke. — Judge Mark H. titkár.

Hoff János-féle
koncentrált malátakivonat.

Mell- és tüdőhajók, idült köhögés, hurut és gégefő-hajók ellen. Biztos siker s igen kellemes szer. Palackonként 1 frt 12 kr. es 70 krral is.

Hoff János-féle
maláta-csokoládé

Testi- és ideggyengeségekben szenvedő egyéneknek felettébb tápláló és erősítő. Ez igen kellemes ízű, kiváltképen ott igen ajánlható, hol a kávé élvezete, mint nagyon izgató meg van tiltva. Egy negyed kilós csomag 1.80 kr., 90 és 60 kr. Egy fél kilós csomag 2 frt 40 kr., 1.60 kr. és 1 frt.

Köhögés, rekedtség, mell- és gyomorhajók, erőtlenedés, lesóványodás, emésztési gyengeség ellen a legjobbnak bizonyult erősítő szer bármely betegségből üdülők számára.

58-szor kitüntette. Alapított 1847-ben.

A valódi maláta kivonat készítménynek feltalálója s egyedüli készítője:

Hoff János csász. kir. udvari szállító urnál, cs. kir. tanácsos.

Európa csaknem minden fejedelmének udvari szállítója. Bécs, I. gyári raklár. Graben, Brünnstrasse 8. — Gyári helyiség: Grabenhof, Brünnstrasse 2.

Elismerő nyilatkozatok és megrendelések főbb és a legmagasabb egyéniségek részéről 1882-ben császári ő felsége Károly, Lajos főherceg, Frigyes főherceg, királyi ő felsége a valesi herceg, Ligne herceg, az oldenburgi hercegnő, a reusi hercegnő, Ferenczy kisasszony királynőnk ő felségének telovasonője; Mária Valéria hercegnő királyi ő felsége angol nevelőnője, Metternich család Clam-Gallas, Karácsonyi, Batthyányi, Romner, Philippovics tábornagy, gróf Wurmbrandt sat. sat. Ajánlja orvosi tekintélyek által, mint dr. Bamberg, Schrötter, Schnitzler, Granichstätt s számos más által Bécsben.

Őt legújabb gyógyjelentés és köszönetnyilvánítás Bécsből és a vidékről 1883. szeptemberben.

Sok százezeren, kikről már lemondottak, a Hoff J.-féle malátakészít. által (malátakivonat egészségi sör) meg lőnek mentve, egészségüket visszanyerték, annak még ma is örvendenek. (A felüldültek saját szavai.)

Tekint. ur Teljes egy évig sinlődtem fájdalmas gyomorhuruban és köhögésben, hasztalan volt minden gyógyszer, míg csak az ön kitűnő Hoff János-féle malátakészítményeit nem használtam; néhány hónapja a köhögés tökéletesen megszűnt, étvágyam ismét megjött s egészségem az ön Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör által tökéletesen helyreállt. Fogadjon meg forróbb köszönetemet. Egyidejűleg egy magyar nyelven írt köszönet-iratot mellékelek, sziveskedjék azt minél szélesebb körben elterjeszteni.

Mező-Kovácsné Dr. Nagy Alajos, plébános.

Orvosi gyógyelismervéu.

Tekintetes ur! Van szerencsém önnek azon kellemes tudósítmást tehetni, miszerint a Hoff János-féle maláta készítmények eddig még valamennyi betegnél, kik légzőszervi bántalmak, étvágyhiány s emésztési bántalmakban már régebb idők óta szenvednek a legsikeresebbeknek bizonyultak, miért is felkérem önt, póstai utánvét mellett „Guschal János urnakBrünben” czim alatt, 28 palack malátakivonat egészségi sör és 3 zacskó malátaczukorkának megküldésére.

Grottau, 1883. szept. 9. Mély tisztulással Dr. Frőde József, gy. orvo

Kérek póstafordultával 60 palack Hoff János-féle jeles maláta kivonat egészségi sört,

Thurnambast kastély, október 4. 1883.

Grf. Auersperg Ervin.

Magas köszönő és elismerő irata du Mont bärónő ő méltóságának a Hoff-féle maláta kivonat egészségi sör sikeréről.

Hietzing, Bécs mellett, Jannár hó.

A malátakivonat egészségi sör és maláta csokoládé engem egészen kigyógyítottak egy bronchiális catarrhusból. A maláta bonbonoknak csil- lapító hatásuk van. E gyógymódot folytatom a zord időjárás befolyása ellen s k rem küldjön nekem 28 palack malátakivonat egészségi sört, 5 csomag maláta-bonbont és két kiló maláta csokoládét. Kötelező meleg köszönetem mellett maradok du Mont Marie bárónő sz. Batthyányi grófnő.

Főraktár: Spitzer Sándor fia, Spöcz István gyógyszerész, Nick Károly Pécs. Eszék: F. S. Thurner fia, Kaposvár: Lajpczig A., Szigetvár: Salamon Gy. gyógyszerész, Mohács: Schlesinger M. Szegszárd: Hahn Ád.

Ó V Á S! Csak a valódi Hoff János-féle maláta gyártmányokat kell keH a cs. kir. keresk. törvényszéküél Ausztria-Magyarországban bejegyzett jeggyel (a feltaláló arczképevel.)

Paris. — London. — Budapest. — Grac. Hamburg. — Frankfurt a Majna mellett. — New-York.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Engel Adolf végrehajthatóknak özv. Svegal Melchiárné végrehajthatást szenvedő elleni 108 frt kr. tőkekövetelés s járulékai iránti végrehajtási ügyében Szaunter Gusztáv magasabb ígérete folytán a pécsi kir. törvényszék területén lévő olasz községben fekvő az olasz 7. sz. tjkben felvett 1—5 rdsz. a s együttesen egészben elárverezendő kis házas birtokra 494 frt kikiáltási ár mellett elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884 évi május hó 27-ik napján délelőtt 10 órakor Olaszban a község bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-a vagyis 49 frt 40 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécsset 1884. évi April hó 18-án tartott üléséből.

Kiadta:
Visy Pál,

kir. törvényszéki jegyző

675

Alukafaiüveggyár

Pécsset király-utca 6. sz.

gyári raktárt

állított, s ajánlja a n. é. közönségnek mindenemű gyártmányait u. m. öblös, metszett, s tábla üveget, továbbá lámpa és gyógyszerész üvegeit.

Az eladás **szabott gyári árak** alapján történend.

Wolheim F.

Lukafai üveggyára.

677

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a siklói takarékos és hitel egyletvégrehajthatóknak Heigl Gyula végrehajthatást szenvedett elleni 7000 frt tőke ennek 1882. év február 8 napjától számítandó 8% kamatai 33 frt 50 kr. per 16 frt 50 kr. végrehajthatás folyamodási és 15 frt 50 kr. árverés folyamodási és követelések valamint a megnetán felmerülő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a pécsi 4256 sz. tjkben felvett 5665. hszsz. ház (malom) rét, szilvás és szőlőre 14000 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Pécsset a tszék telekvi levéltárában 1884. évi július hó 8 napján d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alul is eladatni fog. u. m.:

2. Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan m. kikiáltási mint becsár 10%-át vagyis 1400 forintot készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3. A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az első részt az árveréstől számítandó 8 nap alatt, a második részt 2 hónap, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 4 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnal szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

4. A vevő köteles az épületeket a birtokba vételkor tűzkár ellen biztosítani.

5. Vevő az árverés jogerőre emelkedésekor a vételi bizonyítvány kinyerése után lép a birtokba mely időtől a birtok haszna s terhei őt illetik és tulajdonjoga a vételár lefizetése után fog javára hivatalból bekebeleztetni, a vétel után kincstári illeték fevőt terheli.

6. A vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne a megvett ingatlan a felek kérelmére az 1884. évi LX. t. cz. 185. §-a értelmében bánatpénznek elvesztése mellett költsége és veszélyére újabb árverésen eladatni fog.

7. Az egyideűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órákban a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság átiratában Pécs rendörkapitányi hivatalában bármikor betekinthetők.

Az elrendelt árverés a fenti tjkben C lapon feljegyeztetni s az árverési hirdetemény a bíróság hirdeteményi táblájára kifüggesztetni, valamint kellő közhírré tétel végett 5 példányra és pedig Pécs szab. kir. város rendörkapitányjának, egy a hirdetemény kivonata a budapesti közlöny hirdalapon háromszori közzététel végett Darázs Gábor siklói ügyvédnek k'adatni rendeltetik azzal, hogy a hogy a hirdetést egy helyi lapban is közközlhesse.

Miről Darázs Gábor siklói ügyvéd, Heigl Gyula pécsi lakos Heigelné Csernits Anna pécsi lakos, Heigl Károly pécsi lakos, Müncz Sándor pécsi lakos, Reif Károly pécsi lakos. a siklói takarékos és hiteligylet egy a pécsi kir. adófelügyelő az árverési feltételek közlése mellett végreileg értesítetnek.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1884-évi márczius hó 7. napján tartott üléséből.

Kiadta:

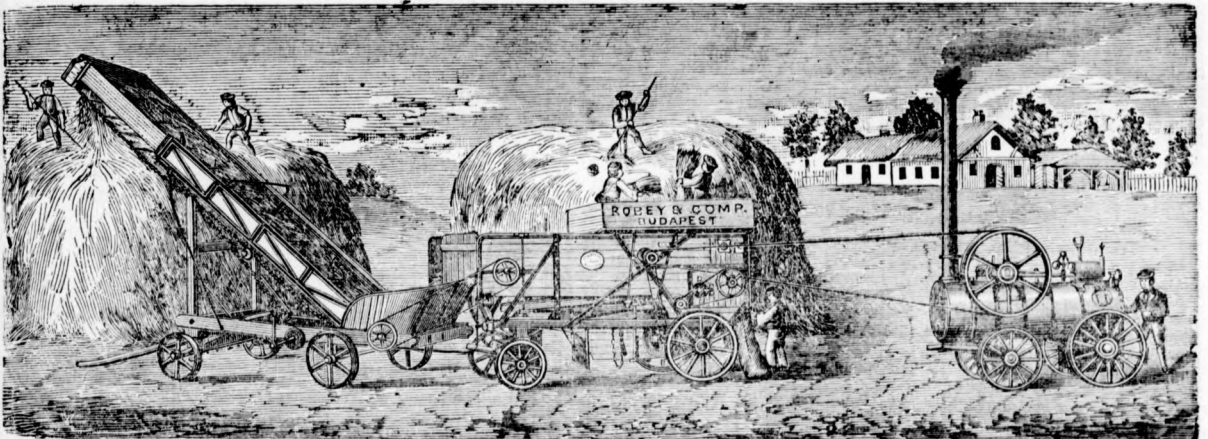
Dr. Ballus,

kir. törvényszéki jegyző.

678

Robey & Comp.

Budapesten, Üllői-út 35.

Göcséplőgép-készleteket venni szándékozók sziveskedjenek a gyári árak iránt Robey & Comp.-hoz, mint az eredeti vasgerendás cséplőgépek gyárosaihoz fordulni. 2¹/₂, 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű cséplő szedetek gyárunkban mindenkör készletben vannak.

590